

Sygn. akt VI Ga 84/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący :	SSO Marek Ciszewski /spr./
Sędziowie:	SSO Grzegorz Polewiak SSO Tadeusz Szkudlarek

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2015r. w Koszalinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z urzędu	
z udziałem:	J. Z.

o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych

na skutek **apelacji** wniesionego przez **uczestnika**

od postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie – IX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 29 kwietnia 2015r. w sprawie sygn. KO.IX.Ns REJ KRS (...)

postanawia:

oddalić apelację.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 29 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy w Koszalinie - IX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego, na skutek zawiadomienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koszalinie o uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu egzekucji, z powodu jej bezskuteczności, prowadzonej przeciwko uczestnikowi J. Z. zarządził wpis uczestnika do rejestru dłużników niewypłacalnych wskazując za podstawę tej czynności art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym.

W postępowaniu o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych sąd bada tylko dwie okoliczności: czy dłużnik prowadzi działalność gospodarczą i czy umorzono wobec niego postępowanie egzekucyjne z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji. Obie te przesłanki, w przedmiotowej sprawie, zostały spełnione. Dłużnik wpisany jest w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako osoba

prowadząca działalność gospodarczą, zaś prawomocnym postanowieniem w sprawie I KM 1290/14 komornik sądowy umorzył przeciwko niemu postępowanie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Postanowienie komornika jest prawomocne.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł uczestnik postępowania zarzucając:

- naruszenie treści przepisu art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, poprzez jego błędne zastosowanie w sprawie;
- wadliwość ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a polegających na przyjęciu, iż jest on dłużnikiem banku wierzyciela, ponieważ nie mógł on ponosić solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania wynikające z umowy kredytu, skoro dokonał podziału majątku wspólnego z małżonką.
- niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy Sąd Rejonowy ustalił również, że uczestnik prowadzi działalność gospodarczą podczas, gdy faktycznie ma status bezrobotnego.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wnosił o:

zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez stwierdzenie braku podstaw do dokonania wpisu uczestnika do rejestru dłużników niewypłacalnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zasadnie Sąd Rejonowy przyjął, iż w przedmiotowej sprawie podstawę wpisu dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych stanowi art.55 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym stosownie do którego do tego rejestru wpisuje się z urzędu dłużników, osoby fizyczne wykonujące działalność gospodarczą, jeżeli ogłoszono ich upadłość lub jeżeli wniosek o ogłoszenie ich upadłości został prawomocnie oddalony z tego powodu, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania albo umorzono prowadzoną przeciwko nim egzekucję sądową lub administracyjną z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Hipoteza tego przepisu obejmuje zatem również tych dłużników, będących osobami fizycznymi, w stosunku do których organ egzekucyjny umorzył prowadzoną przeciwko nim egzekucję sądową lub administracyjną, z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Ten ostatni przypadek stanowi dokładne powtórzenie postawy umorzenia postępowania egzekucyjnego z art. 824 § 1 pkt. 3 kpc.

Trzeba także zgodzić się z Sądem Rejonowym, że w postępowaniu rejestrowym nie jest dopuszczalne dokonywanie merytorycznej oceny proceduralnej prawidłowości przeprowadzonej egzekucji i poszczególnych czynności podejmowanych w jej toku. Sąd Najwyższy, w postanowieniu z dnia 19 lutego 2003 r. w sprawie V CK 7/03 (OSNC 2004/4/67), kategorycznie przesądził, że przyczyny niewypłacalności mogą być różne, jednakże nie podlegają one badaniu w postępowaniu o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych. Wynika to z jednoznacznej treści samej ustawy, jak i z charakteru postępowania rejestrowego. Tym bardziej, nie należy do sądu rejestrowego ocena istnienia i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, zaś funkcjonowanie tytułu wykonawczego, w konkretnym przypadku bankowego tytułu podlegającego wykonaniu w trybie egzekucji egzekucyjnego, któremu postanowieniem sądu z dnia 23 października 2000r. nadano klauzulę wykonalności, skutkuje konieczność przyjęcia istnienia takiego zobowiązania. W postępowaniu rejestrowym, mającym za przedmiot zagadnienie wpisania przedsiębiorcy do rejestru dłużników niewypłacalnych, okoliczności wskazywane przez apelującego w zarzucie, nie mogą stanowić argumentów uzasadnionych.

Warunkiem wpisania dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym jest istnienie prawomocnego orzeczenia w przedmiocie umorzenia egzekucji, w konkretnym przypadku, na podstawie art. 824 § 1 pkt. 3 kpc. Komornik sądowy, zawiadamiając sąd rejestrowy o zaistnieniu podstaw wpisu do rejestru, przedłożył odpis postanowienia z dnia 4 marca

2015r., z poświadczeniem, że jest ono prawomocne. Dowód ten nie został przez uczestnika w apelacji skutecznie zakwestionowany wobec czego dawał podstawę wpisu do rejestru dłużników niewypłacalnych.

Jakkolwiek uczestnik zarzutu co do braku przesłanki wykonywania działalności gospodarczej wprost nie sformułował, to jednak w tym znaczeniu należało przyjmować twierdzenie o posiadaniu statusu bezrobotnego. Rzecz jednak w tym, że uczestnik w najmniejszym stopniu twierdzenia tego nawet nie usiłował wykazać dowodowo w sytuacji, gdy w aktach znajduje się dowód w postaci informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej / k. 4/, z którego wynika, że uczestnik prowadzi działalność gospodarczą. Z wpisem do ewidencji łączyć należy domniemanie wykonywania działalności gospodarczej, co wynika z treści art. 14 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. W konsekwencji przyjmować należy, że osoba wpisana do ewidencji wykonuje działalność gospodarczą. Skoro uczestnik, co nie jest kwestionowane, posiada zaewidencjonowaną działalność, musi być traktowany za spełniającego kryterium art.55 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Nie znajdując zatem postaw do uwzględnienia zarzutów apelującego Sąd Okręgowy - na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc – apelację oddalił.

Pouczenie:

- Od niniejszego postanowienia, na podstawie art. 519¹ § 3 kpc, służy prawo wniesienia skargi kasacyjnej.
- Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia stronie orzeczenia z uzasadnieniem.
- W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.